

PAŃSTWOWA SZKOŁA PRZEMYSŁOWA W BIELSKU-BIAŁEJ OBECNIE BIELSKA SZKOŁA PRZEMYSŁOWA

- Wraz z szybkim rozwojem bielskiego włókiennictwa w II połowie XIX wieku rozwinął się przemysł metalowy i maszynowy, produkujący na potrzeby fabryk włókienniczych. Starano się również na miejscu stworzyć szkołę kształcącą specjalistów w zakresie włókiennictwa. Inicjatywę przygotowania nowych kadr i fachowców na potrzeby miejscowego przemysłu podjęli sami mistrzowie. W 1862 roku 12 mistrzów¹ postanowił odkształcić się zawodowo na trzymiesięcznym kursie wieczorowym. Na kierownika i wykładowcę powołano absolwenta szkoły tkackiej w Libercu- mistrza włókienniczego Rudolfa Suchego, pracującego w fabryce Franciszka Strzygowskiego. W pierwszym okresie szkoła mieściła się w jednej izbie i utrzymywała się z prywatnych opłat uczniów. W celu podniesienia jakości nauczania postanowiono teoretyczne zajęcia wzbogacić o zajęcia praktyczne i w tym celu zakupiono 2 krosna tkackie. To było powodem pojawienia się zainteresowania prowadzonym kursem wśród miejscowych fabrykantów. Już w 1866 roku protektorat nad kursami przejęło Stowarzyszenie Bielsko-Bialskich Przemysłowców: trzech członków Stowarzyszenia: Oscar Gülcher, Carl Trauggott Föster i Theodor Fuseg ~~zinger~~ podjęło starania związane z rozwojem i wsparciem Stowarzyszenia (300 florenów) subwencji uczniów i zarządów miast Bielska (200 florenów) i Białej (100 florenów) doszło do dalszego rozwoju placówki. W tym samym roku 3 kwietnia otwarto drugi kurs dokształcający. Opłata za naukę i fachowe przygotowanie wynosiła 24 floreny. Z biegiem czasu kursy przekształcono w Zawodową Szkołę Tkacką (Die Webeschule in Bielitz).
- W 1874 r. Zawodowa Szkoła Tkacka została przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu we Wiedniu podporządkowana Państwowej Szkole Przemysłowej, która została w tym właśnie roku utworzona, gdzie włókiennictwo stanowiło skromny wycinek pracy dydaktycznej. K.K. Staats-Gewerbeschule in Bielitz początkowo dysponowała dwoma wydziałami : budowlanym i mechaniczno – technicznym. Od 1880 roku dzieliła się na niższą i wyższą. W wyższej uprzywilejowaną pozycję zajmował czteroletni wydział chemiczny z oddziałem farbiarskim. Niższym stopniem była dwuletnia szkoła mistrzów maszynowych z oddziałem tkackim i młynarskim oraz dwuletnia szkoła chemiczna z oddziałem farbiarskim i gorzelnicznym. W roku szkolnym 1876/77 zorganizowano przy szkole kurs dla starszych majstrów tkackich. W związku z rozwojem placówki szkolnej pojawiła się konieczność budowy nowego budynku szkolnego.
- W 1913 r. PSP otrzymała nowy budynek szkolny, zaprojektowany przez wiedeńskiego architekta Ernesta Lindnera. Gmach złożony z dwóch skrzydeł ustawionych pod kątem prostym narożnikowo: frontowe-od ul. Sixta, boczne od ul. Słowackiego posiada charakter lapidarnego, klasycyzującego baroku. Monumentalna elewacja zwieńczona mansardowym dachem z wieżyczką zegarową na szczycie przypomina architekturę pałacową. Skrzydło główne, skomponowane jako trójczęłonowe, z częścią środkową mieszczącą portal wejściowy, nad którym znajduje się balkon z czterema rzeźbami puttów i elementami przemysłowymi, u szczytu znajduje się postać drwala i robotnika z młotem. Obfite rzeźbiarskie akcenty i uformowanie portalu kontrastuje z

1 Kocurek Danuta, PSP w Bielsku [w: Bielsko-Biała Monografia miasta , pod redakcją Idziego Panica, tom Bielsko ,str 287-289] Bielsko-Biała, 2010 rok

pozostałą częścią elewacji. Prostota uzyskana jest przez zastosowanie wyciągniętych przez wszystkie kondygnacje pilastrów w porządku jońskim, wspartych na dwukondygnacyjnym rustykowym cokole. W czasie I wojny światowej budynek szkoły przeznaczono na szpital. Na terenach przyległych od wschodu i północy zaczęły powstawać po wojnie gmachy warsztatów i laboratoriów szkolnych.

- 1 XI 1918r Polska Rada Narodowa w Cieszynie przejęła zarząd nad wszystkimi szkołami na terenie Księstwa Cieszyńskiego. Została zachowana autonomia Bielska i prawa ludności niemieckiej, PSP pozostała szkołą niemiecką z nadobowiązkowym językiem polskim.
- W lipcu 1919 r klasy polskie zostały zrównane pod względem prawnym z klasami niemieckimi-co zapoczątkowało powstanie "polskiej przemysłówki". Strajki młodzieży szkolnej przeciwnej germanizacyjnej polityce prowadzonej przez niemiecką dyrekcję szkoły, doprowadziły w 1922r do zmiany dyrekcji na polską, a w następstwie do całkowitej likwidacji klas niemieckich w 1926r. Pierwszym polskim dyrektorem PSP został inż. Jerzy Stonawski. Szkoła była prowadzona na wysokim, politechnicznym poziomie, spełniała funkcje wyższej uczelni typu zawodowego. Stała się PSP ośrodkiem polskiego życia kulturalnego-uczył w niej geometrii wykreślnej i rysunku zawodowego znany malarz, grafik i dramaturg śląski Adam Bunsch, prowadząc jednocześnie Szkolne Koło Teatralne, które w okresie międzywojennym przygotowało dla miasta i wystawiło w Teatrze Bielskim wiele spektakli w jego reżyserii i scenografii. PSP w latach 1932-1939 dostarczyła przemysłowi 7021 absolwentów.
- 1 IX 1923 otwarto w szkole wydział włókienniczy z przedziałnictwem, tkactwem i wykańczalnictwem jako przedmiotami podstawowymi, w 1928 r. również wydział chemiczno-farbiarski. Istniały również wydziały: mechaniczny, elektrotechniczny, budowlany, szkoła mistrzów maszynowych oraz wieczorowe kursy tkackie. Do roku 1932 r. matura obejmowała język polski, co dawało abiturientom możliwość kontynuowania nauki na studiach wyższych, potem ograniczono się do przedmiotów zawodowych. Liczba godzin nauki wynosiła 42 tygodniowo, w klasach mistrzów nawet 46. Na terenie szkoły aktywnie działały organizacje młodzieżowe, takie jak: Bratnia Pomoc, której podporządkowano liczne koła i sekcje, Liga Obrony Powietrznej Państwa, Liga Morska, PCK, Harcerstwo. Po zajęciu Bielska przez Niemców w dniu 3 września 1939 r. w miejsce PSP założono Włókienniczą Szkołę Zawodową dostępną tylko dla Niemców i volksdeutschów. O jej losie niewiele wiadomo, bo hitlerowcy uciekając z Bielska, w 1945 r. zniszczyli swoje akta i archiwum polskie. Uczniowie i absolwenci brali aktywny udział w walce z okupantem, w tajnych organizacjach i w partyzantce, wielu z nich tej wojny nie przeżyło, zginęli na polu walki i w obozach koncentracyjnych. Od chwili wyzwolenia rozpoczęto odbudowę PSP. Trud przystosowania budynku do zajęć szkolnych spadł na nauczycieli i młodzież. Nie wszyscy nauczyciele mogli zostać-niektórzy, jak Adam Bunsch, który wojnę spędził w Szkocji w 10 brygadzie Kawalerii Pancernej, po powrocie do Bielska w grudniu 1945 r. został- ze względów politycznych- zwolniony z posady nauczyciela w PSP. Egzamininy wstępne trwały od 16 kwietnia 1945r -632 uczniów rozpoczęło naukę w niezwykle trudnych warunkach (jako pomieszczenie do nauki służyły dwa prywatne budynki). Pierwszy ciężki rok nauki zakończył się 19 lipca 1946r, a 12 października wprowadzono się do własnego budynku.
- W latach 1945-1985 nasza szkoła wykształciła na potrzeby przemysłu ponad 20 tys. absolwentów. W 1950 r. przekształcono PSP w Technikum Włókiennicze Ministerstwa Przemysłu Lekkiego, potem w Zespół Szkół Zawodowych nr 1. Nieliczni inżynierowie technicy włókiennicy, którzy przybyli do Bielska zaraz po

zakończeniu działań wojennych 12 II 1945 r. oddali swoje umiejętności nie tylko pracy dydaktycznej w PSP. Postanowili utworzyć organizację techniczną, w której kolektywnie łatwiej można było rozwiązać problemy, które pojawiły się przy odbudowie i uruchomieniu bielskich zakładów produkcyjnych.

- W 1946r. zorganizowano w Bielsku Oddział Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Włókienniczego. Głównymi założycielami byli: dyrektor PSP inż. L. Unicki, profesorowie: inż. K. Habla i inż. E. Krupnik. Dzięki ogromnej energii tej garstki włókienników już w marcu 1945r. rozległ się charakterystyczny stuk krosien w niektórych fabrykach w nieoszlonych salach produkcyjnych. Po osiągnięciu produkcji ilościowej grupa aktywnych inżynierów i techników zwróciła baczną uwagę na poprawienie jakości wyrobów włókienniczych organizując w 1950 r. przyzakładowe laboratoria włókiennicze oraz Centralne Laboratorium Przemysłu Włókienniczego, którego założycielem był także prof. inż. L. Unicki.
- W latach 1949-1956, kiedy przed przemysłem włókienniczym stawiano coraz to większe wymagania w zakresie produkcji tkanin o wyższej jakości, powstała myśl podwyższenia kwalifikacji personelu technicznego do stopnia inżynierskiego. Z inicjatywy następnego dyrektora PSP inż. A. Elsnera, prof. inż. B. Gołucha i inż. L. Unickiego- członków zarządu Oddziału NOT- zorganizowano w Bielsku- Białej „Wieczorową Szkołę Inżynierską”, która wykształciła poważną liczbę wysoko kwalifikowanych inżynierów dla przemysłu włókienniczego. Wielu z nich poświęciło swój talent i zapał dla pracy pedagogicznej z młodzieżą w Technikum Włókienniczym.
- W latach 1987-1988 bielskie zakłady włókiennicze " Rytex", "Welux", "Bewelana", "Bielkon" i in. sfinansowały utworzenie w Technikum "Izby Tradycji Szkoły"której pomysłodawcą był dyr.J.Bielenin a wykonawcami prof.Czauderna i mgr J. Kuprynowicz. Dzięki tym zakładom posiadamy regały, gabloty stojące i wiszące; poziom estetyczny sali umożliwia nam wykorzystanie jej do celów ekspozycyjnych i reprezentacyjnych. W naszych zbiorach posiadamy Kroniki Szkoły od początku istnienia polskiej PSP, wykazy nauczycieli z pensum godzin, sztandary organizacji szkolnych z lat sześćdziesiątych, dokumenty związane z poszczególnymi profesorami szkoły, szkolnego lekarza J. Wałacha, dyplomy, odznaczenia- oddane szkole w darze przez rodziny, również kserokopie dokumentów związane z osobami profesorów, dyplomy i puchary uzyskane przez szkolne organizacje sportowe i inne. Posiadamy egzemplarze ciekawych prac dyplomowych, modele maszyn włókienniczych, autentyczne obiekty zabytkowe, takie jak: kołowrotki z początku wieku, czółenka, maszyny do pisania. W naszych zbiorach znajdują się również dokumenty nie związane bezpośrednio z historią szkoły, ale przydatne do naświetlania tła historycznego regionu- niemieckie świadectwa szkolne z polskimi nazwiskami, świadectwa z Żeńskiej Szkoły Odzieżowej (powstałej z fundacji Polskiej Macierzy Szkolnej), Kennkarty, książeczki wojskowe, zbiory fotografii przedwojennej i inne dokumenty związane z przemysłem włókienniczym . Koncepcją wiodącą przy tworzeniu Izby była chęć przedstawienia Szkoły i osób z nią związanych na tle historii regionu, miasta, rozwoju przemysłu włókienniczego. Pierwsza wystawa, w czerwcu 1991 r., poświęcona była życiu i twórczości Adama Bunscha (1896-1969)opracowana przez mgr.J.Kuprynowicz- dzięki nawiązaniu kontaktów z rodziną artysty dysponujemy teraz pełną dokumentacją fotograficzną i ksero dokumentów, również związanych ze szkołą.
- W roku szkolnym 1986/87 nastąpiła zmiana dyrektora naczelnego. Na emeryturę odszedł wieloletni dyrektor Edward Kubica. Nowym dyrektorem został, uczący od lat fizyk, mgr Jacek Bielenin. Funkcje dyrektorskie sprawowały poza tym: mgr Irena

Włodarz- dyr. ds. wychowawczych oraz mgr Anna Polak- dyr. ds. dydaktycznych. W latach 80- tych tradycją szkoły stały się coroczne górskie rajdy ogólnoszkolne organizowane przez szkolne koło PTTK, prowadzone przez mgr B. Srokę, potem przez mgr F. Wawrzutę, którzy należą do absolwentów naszej Szkoły.

- W roku 1991 z inicjatywy Samorządu Szkolnego Rada Pedagogiczna zatwierdziła zniesienie patrona szkoły - Romana Śliwy. Szkoła została przy nazwie Zespół Szkół Zawodowych Nr 1. Początek lat 90-tych przyniósł szkole również częściową zmianę profilu. Pojawił się nowy kierunek w Technikum Włókienniczym - ochrona środowiska mający swą kontynuację na Politechnice Łódzkiej, która miała filię w Bielsku- Białej. W Zasadniczej Szkole Zawodowej przestał istnieć kierunek kuśnierski. Szkoła żywo reagowała na zmiany w potrzebach przemysłu krajowego. Stale remontowana, modernizowana, dzięki szczodrości Komitetu Rodzicielskiego mogła konkurować z najlepszymi placówkami oświatowymi w Polsce. Wyposażona w komputery, sprzęt audiowizualny, nowoczesne laboratorium i warsztaty odzieżowe oraz włókiennicze mogła pochwalić się osiągnięciami swoich uczniów w różnorodnych sytuacjach dydaktycznych, np. w roku 1987 uczniowie piątych klas brali udział w sejmiku „przeszłości dla przyszłości” - było to spotkanie najstarszych polskich szkół zorganizowane przez Naczelną Radę Kultury w Zamku Królewskim w Warszawie. Głos w dyskusji zabrał prof. J. Sadowski.
- Niejednokrotnie wyróżniane były prace dyplomowe na przeglądach wojewódzkich, ogólnopolskich, organizowanych przez NOT. Np. w roku szkolnym 1992/93 w konkursie prac dyplomowych organizowanych przez oddział bielski NOT-u pierwsze miejsce zajęła praca Marzeny Chrobak z kl. 4 KR. Tematem pracy były „Własne projekty inspirowane malarstwem współczesnym”. Pierwszą nagrodę Techników uzyskała Katarzyna Dobrowolska z kl. 4 KR. za pracę: „Współczesny żakiet damski na tle historii od okresu I wojny światowej”. W roku szkolnym 1993/94 w NOT-owskim ogólnopolskim konkursie prac dyplomowych w Poznaniu 3 miejsce zajęła Anna Zakrzewska z kl.3 KR. po ZSZ, przedstawiając pracę „Historia pisma z uwzględnieniem pisma technicznego”. Promotorem wszystkich wymienionych prac była mgr. Małgorzata Kijas. Nadal z wielkim zaangażowaniem pracowało wiele szkolnych organizacji: LOP prowadził prof. F. Sadowski, później przejęła opiekę mgr. I. Pudło, w 1992 roku członkowie LOP utworzyli samodzielne Koło Ochrony Środowiska. Mgr. A. Zawadzka prowadziła pracę w PCK. Kłopoty w ZHP w roku 90- tym na szczęblu Hufca spowodowały rozwiązanie szkolnej drużyny harcerskiej, której rozkwit przypadał na lata 70-te i 80-te, a szczególnie w okresie opieki mgr. A. Pudło. Członkowie LOK, szkoleni przez mgr. W. Piznał, zajmowali pierwsze miejsca w międzyszkolnych zawodach strzelniczych i eliminacjach drużyn sanitarnych. Najciekawsze były działania PTTK-u pod opieką młodych , notabene, absolwentów "Włókiennika"- mgr G. Holerka, mgr F. Wawrzuty. Jesienne, zimowe i wiosenne rajdy zostały wzbogacone o letnie wyprawy w góry świata-rok 1993 i 1994 przyniósł zdobycie Mont Blanc i innych szczytów alpejskich. W latach 80-tych otworzono drugą salę gimnastyczną, zaplecze zmodernizowano i wyposażono w kabiny prysznicowe. W roku 1992 zorganizowano czytelną złożoną z dwóch pomieszczeń, w której uczniowie mogą przygotowywać się do zajęć, korzystając z ponad tysiąca egzemplarzy księgozbioru podręcznego, czasopism popularno- naukowych, prasy codziennej lub spędzić czas wolny.
- Lata 70-te i 80-te wzbogaciły społeczność bielską również o absolwentów Technikum Włókienniczego, którzy wejdą do historii kultury tego regionu - absolwentami naszej szkoły są: znany obecnie w Polsce i poza jej granicami kompozytor Janusz Kohut; poeta Juliusz Wątroba; śpiewaczka operowa Jadwiga Sablik. Niektórzy absolwenci nie

pożegnali murów szkoły, wzbogacili kadre pedagogiczną - mgr inż. B. Sroka, mgr G. Holerek, mgr B. Zając, mgr H. Potrawiak, mgr B. Płaza, lic. B. Rogóż. Historia szkoły i jej tradycje pielęgnowane są przez nauczycieli i uczniów. Zespół historyków opiekuje się Izbą Tradycji Szkoły i pomaga rozwijać zainteresowania historyczne uczniów. Mgr Joanna Kuprynowicz prowadziła działalność mającą na celu przybliżenie młodzieży sławnych postaci związanych z naszą szkołą. Adama Bunscha poznawała młodzież przez wystawę jego prac malarskich oraz Koło Edukacji Teatralnej, które w reżyserii mgr Kuprynowicz wystawiło na scenie Teatru Polskiego w Bielsku-Białej dramaty A. Bunscha pt. "Poprawki do Makbeta" w 1993 roku oraz w 1994 roku "Polonez z figurami". W 1994 roku pod redakcją Joanny Kuprynowicz powstała praca zbiorowa z okazji jubileuszu 1864-1994, zawierająca szkice monograficzne, pełną bibliografię, notki prasowe o Szkole, wykaz profesorów z 20-lecia międzywojennego.

- W 1998 zmieniła szkoła nazwę z Zespołu Szkół Zawodowych nr. 1 na Bielską Szkołę Przemysłową. Dyrekcja szkoły i nauczyciele żywo reagowali na przemiany gospodarcze w kraju, czego kolejnym dowodem było otwarcie Wydziału Ekonomicznego. Powstało 5-letnie Liceum Ekonomiczne, w którym absolwenci zostali wyposażeni w odpowiedni zasób wiedzy i umiejętności potrzebnych do wykonywania określonego zakresu prac administracyjnych i biurowych. Są to technicy ekonomiści. Absolwenci wszystkich wydziałów są bardzo dobrze przygotowani do pogłębienia wiedzy na różnych wyższych uczelniach w całym kraju. Studiują na wydziałach włókienniczych, ochronę środowiska, kierunki chemiczne, projektowania odzieży, zarządzania i marketing. Ci, którzy w okresie nauki w BSP odkryli swoje nowe talenty, podejmują naukę dalszą w innych dziedzinach. W 2000 roku Szkoła obchodziła kolejny Jubileusz 135 lecia. W Szkole pojawiły się nowe kierunki kształcenia w nowym typie szkoły - liceum profilowanym: chemicznym, ochrony środowiska, ekonomicznym, informatycznym i odzieżowym, w którym był wdrażany nowy kierunek kreowanie ubioru. Szkoła jest bardzo aktywną instytucją na polu nie tylko ściśle oświatowym ale również kultury. Młodzież licznie uczestniczy w kulturalnym życiu miasta: odwiedzany jest Teatr Polski, Banialuka, BCK, Muzeum w którym uczniowie uczestniczą w lekcjach muzealnych. W szkole istnieją liczne koła zainteresowań. Głównym celem wychowawczym Szkoły w nowym wieku XXI jest wychowanie ucznia humanistycznego. W marcu 2002 roku wydaliśmy w ramach Dni Otwartych Szkoły pierwszy multimedialny Informator o Szkole. Dni otwarte przebiegały bardzo atrakcyjnie- odbywały się spotkania w Szkole przez cały tydzień, młodzież gimnazjalna mogła uczestniczyć w zajęciach laboratorium chemicznego, została zaproszona trzykrotnie na spektakl KET pt. "Szara Magia " wg Adama Bunscha w reżyserii J. Kuprynowicz do Teatru Polskiego, który był współorganizatorem przedstawienia. Spektakl również przedstawiony został na Zamku Sułkowskich – w tym dniu uroczyste spotkanie bielszczan z BSP uświetnione zostało koncertem fortepianowym Janusza Kohuta i pokazem kolekcji artystycznych ubiorów inspirowanych muzyką w wykonaniu uczennic z Koła Modelek w BSP. W czerwcu dzięki pomocy finansowej Rady Miasta dwukrotnie spektakl szkolny obejrzała młodzież gimnazjów i liceów bielskich. Na festiwalu Teatralnym w Kamienicy 11 IV 2002 r. kostiumy uszyte do szkolnego przedstawienia przez szkolne pracownice krawieckie uzyskały specjalne wyróżnienie. Swoją kadencję dyrektorską zakończył po 16 latach Dyrektor Jacek Bielenin. Przekazał w lipcu Szkołę wybranemu w drodze konkursu na stanowisko dyrektora mgr-inż. Bogdanowi Sroce, który jest silnie związany ze Szkołą- jest jej absolwentem, uczniem poprzedniego Dyrektora, wieloletnim kierownikiem Wydziału Chemicznego a w ostatnich latach pełnił funkcję

zastępcy Dyrektora Naczelnego. Dyrektor Jacek Bielenin pozostawił młodszemu pokoleniu Szkołę, która przez 16 lat zdobyła sobie w mieście nad Białką opinię szkoły nowoczesnej i dobrej. Zastępcami Dyrektora Naczelnego były mgr Barbara Bierowiec i mgr Małgorzata Siemek-Midor. Od 2003 roku Szkołę tworzyły trzy wydziały: odzieżowy, chemii i ochrony środowiska oraz informatyczno-ekonomiczny. W skład Szkoły wchodziło również IX Liceum Ogólnokształcące z rozszerzonym programem nauczania z biologii. Rok 2003 również obfitował w wielorakie wydarzenia : odbyły się Dni Europejskie i Dzień Edukacji Teatralnej- tym razem KET wystawił w Teatrze Polskim dwukrotnie sztukę pt. ” Sługa dwóch panów” Carlo Goldoniego w reżyserii J.Kuprynowicz. Spektakl obejrzało ponad 1000 osób z gimnazjów i średnich szkół Bielska-dochód przeznaczony został na leczenie naszej uczennicy Violi Semik z klasy V ochrony środowiska. W marcu 2006 roku na zamku Sułkowskich odbyło się uroczyste otwarcie wystawy fotografii mgr J.Marcinów pt. Detal architektoniczny Bielskiej Szkoły Przemysłowej. Wernisaż rozpoczynał pokaz mody przygotowany przez Wydział Artystyczno – Odzieżowy BSP. Dyrektor Barbara Bierowiec odeszła na emeryturę i jej funkcję przejęła mgr Halina Boczkowska.

- Szkoła została wyposażona w 3 nowoczesne pracownie multimedialne, zmodernizowane zostały laboratoria chemiczne, unowocześniono szatnie i stołówkę szkolną. Gmach Szkoły otrzymał nowe pokrycie dachu czerwoną dachówką, odrestaurowany został portal główny Szkoły, na balustradzie balkonu nad portalem umieszczono napis Bielska Szkoła Przemysłowa.
- W 2001/02 uległa zmianie struktura organizacyjna szkoły- zostały przeniesione kierunki ekonomiczno- informatyczne do innych szkół technicznych Bielska-Białej oraz zakończono nabór do IX Liceum Ogólnokształcącego i liceaów profilowanych, natomiast został wdrożony nowy kierunek technik technologii cyfrowych procesów graficznych oraz technik systemów energetyki odnawialnej.
- Przez lata 2002-2011 Szkoła, nawiązując do tradycji PSP wydawała Roczniki Bielskiej Szkoły Przemysłowej pod redakcją mgr J.Kuprynowicz i redakcją techniczną mgr R. Dzidy. Obecnie redakcją Rocznika zajmuje się mgr Jacek Rojkowski, który również prowadzi zajęcia fotograficzne dla zainteresowanych tą Sztuką uczniów. Rocznik jest źródłem do dziejów Szkoły, zawierającym sprawozdania z prac Wydziałów, zespołów przedmiotowych, kół zainteresowań, pracy wychowawczej pedagoga szkolnego, biblioteki szkolnej oraz wszystkich imprez kulturalnych, konkursów, wyjazdów i wyjść szkolnych, które wzbogacają życie społeczności szkolnej. Od lat Szkoła bierze udział w akcji Pola Nadziei, organizuje karnawałowe bale dla dzieci specjalnej troski, występuje w Korowodzie szkół bielskich. W Roczniku mają swoje miejsce utwory literackie i poetyckie absolwentów i nauczycieli BSP np mgr Romana Bielickiego oraz zdjęcia abiturientów. Dr Rafał Butor organizuje dla wszystkich szkół Bielska i powiatu Konkurs Wiedzy o Bielsku-Białej w ramach działalności w Towarzystwie Miłośników Ziemi Bielsko-Bialskiej. Znana malarka mgr Ewa Fodczuk zapoznaje swoich uczniów z nie tylko z projektowaniem graficznym ale również uczy posługiwać się płamą, kreską i kolorem w bezpośrednim kontakcie z pędzlem i płótnem, papierem i farbą. Prace malarskie zdobią gabloty w korytarzach technicznej BSP.
- Od 1945 roku ponad 25000 młodych ludzi ukończyło naukę zawodu w tych samych murach szkolnych, ale na świadectwach, które otrzymali, widnieją różne pieczęcie:

-Państwowej Szkoły Przemysłowej
-Technikum Włókienniczego
-Zespołu Szkół Zawodowych nr 1
-Bielskiej Szkoły Przemysłowej

DYREKTORZY

polskiej

Państwowej Szkoły Przemysłowej

inż. Jerzy Stonawski 1922 - 1936
dr inż. Adam Konopnicki 1936 - 1937
inż. Szczepan Wieluński 1937 -1939
mgr inż. Tomasz Woźniak 1945 -1948
mgr inż. Alfred Maksymowicz 1948 -1949
mgr inż. Karol Górka 1949 - 1950

mgr Zygmunt Najzarek 1950 - 1951
inż. Adolf Elsner 1951 - 1968
mgr Stefan Kawka 1968 - 1972
inż. Edward Kubica 1972 - 1986
mgr Jacek Bielenin od 1986 - 2002
mgr Bogdan Sroka od 2002 - nadal

opracowała: mgr Joanna Kuprynowicz

Bibliografia

Gofron B., Rozwój Szkoły Przemysłowej od początków do 50-lecia jej istnienia tj. 1924/25 (wstęp do drukowanego sprawozdania za rok 1924/25).

Haase T., Die Bielitz-Bialaer Schafwollwarenindustrie in ihrer historischen Entwicklung
herausgegeben vom Bielitz Bialaer Local-Comité für die Wiener Weltausstellung 1873,
Teschen 1873.

Hanslik E., Über die Entstehung und Entwicklung von Bielitz-Biala, Bielsko 1938.

Klimkowicz W., Z historii Technikum Włókienniczego w Bielsku-Białej, w: Biuletyn
Szkół Zawodowych Kuratorium Okręgu Katowickiego 1958, nr 7-10.

Kuprynowicz J., Państwowa Szkoła Przemysłowa - Jubileusz 1864-1994, szkice
monograficzne, Bielsko-Biała 1994.

Stonawski J., Ku uczczeniu 60 roku istnienia Państwowej Szkoły Przemysłowej w
Bielsku, Bielsko 1934.

